

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](#)

Interea decebit, ut h̄ic in tempore grātiae, ubi plerumque ex profundis clama-
mus, Psalm. 130. vers. 1. laudes Dei incipi-
amus, & cibi in gradu excellentiori ple-
nus illas continuabimus, cum magna

electorum catervā cantantes: Alleluja,
salus & laus, & gloria & virtus Domini-

no Deo nostro. Fiat per CHRI-

STUM JESUM,

Amen.

IN DIE FESTO PETRI ET PAULI.

Evangelium Matth. 16. v. 13. -- 19.

EXORDIUM.

FActa est olim in obsessione Samari-
tārū tanta famēs, ut caput asinī o-
ctoginta argenteis, & quarta pars
cabi steroris columbarum, quin-
que argenteis venundaretur, 2. Reg. 6.
vers. 2.5.

Hinc elucescit, quam dira afflictio famēs
sit, in qua & vilissima quæque magni aesti-
mantur, hominesque ad res abominabiles
emendas & comedendas adiunguntur, sicut
h̄ic Samaritani capita asinina, quæ tamen
ipsis in lege interdicta erant, Levit. 11. v. 4.
sicut & sterlus columbarum edere, &
rædiosas has merces pretio comparare
coacti sunt.

Quod si verò corporalis famēs tanta af-
flictio est, quantam spiritualem, ubi non fa-
mēs, panis, neque sitis aquæ, sed audiendi
verbum Domini est, Amos 8. v. 11. existi-
mabimus. Utique gravis afflictio, &
geavis poena cenienda est, quando Deus
cum verbo & Sacramentis Regione emi-
grat, & Prophetia deficit, Prov. 29. v. 18.
& ita homines salutari animæ cibo privat,
ibi enim ad pacem amaritudo amara, Eli.

38. v. 17. ut in afflictione pereant, Psal. 119.
v. 92. & sicut testudo difflit, prætereant,
Psal. 58. v. 9. & quia fame h̄ac pressi, ulu-
lant ut canes, & circumveunt civitatem &
vagantur ad cibum, si verò non fuerint sa-
turati, murmurant, Psalm. 59. v. 15. 16. do-
ctrina prophaniſſima, & cultus impiissi-
mus ipsis ad palatum est, anhelant illum.
velut famelici cibum, quin & caput asinī,
hoc est, Pseudo Propheta carè coemunt,
& comparant sterlus columbarum hære-
ſeos multo argento, nec tamen requiem
animarum inveniunt, Jerem. 6. v. 16. Soph.
1. v. 18.

Eiusmodi spiritualis famēs regnat quo-
que in idololatrico Papatu, ceu spirituali
Samaria, ubi sanè salutatis animæ cibus,
sermo Dei pretiosus est, & visio non
manifesta, ut tempore Eli, 1. Sam. 3. v. 1.
Contrà verò capita asinī & sterlus co-
lumbarum in delitiis habentur: talia sunt
decreta Pontificis, statuta Conciliorum,
traditiones humanæ, Monachorum fa-
bulæ &c. quæ quidem nimis carè emen-
da sunt, siquidem Papistici illi nundina-

PPP

tores

tores vitiosas suas merces pretiosissimè astumant. Ut inter alia videre est in Pontifice Romano, quem pro visibili Ecclesiæ capite, Christi vicario, & petra in quâ Christus Ecclesiam suam fundaverit, venditant, ejusque decreta, que non meliora sunt stercore columbarum, verbo Dei salvifico præferunt, in quo tamen vivitur, & in quo est vita Spiritus nostri, Esa. 38. v. 16.

Quod vero Papa Romanus non petra & fundamentum Ecclesiæ, sed potius capitii asinino comparandus: & doctrina ejus non salvifica, sed potius stercori columbarum conferenda sit, quæ nullum salutarem animæ cibum adfert, id è prælecta Pericope luculenter patet, in quâ non ad Papam ejusque decreta, sed ad Christum, tanquam unicam Ecclesiæ suæ petram relegamur.

Nos Instituti nostri memores videbimus

- I. Triplicem Querelam.
- II. Triplicem Medelam.
- III. Triplicem Cautelam.

J. J.

Exegeſis.

Dominus & Servator noster Christus Iesus, aliquoties in Scripturis Rabbi sive Magister vocatur, vide Joh. 1. vers. 38. 49. cap. 4. v. 31. c. 6. v. 28. c. 20. v. 16. Marc. 9. v. 5. cap. 11. v. 21. & quidem non nudum nomen habet, ut Pharisæi, Math. 23. vers. 7. sed & omen; sicut ipsi ejus inimici, corde licet hypocritico, fa-

tentur, Math. 22. vers. 16. Quemadmodum igitur fidelis Praeceptor & Magister discipulos suos quandoque in examen vocat, quid profecerint: Ita Servator in præsenti Evangelio examen instituit cum discipulis suis, exploraturus, quid hactenus ex concionibus suis profecerint, & quoque in cognitione sui pervenierint, sicut id Matthæus, qui examini huic interfuit, consignavit.

Querela respicit

I. *Opinionum in rebus fidei varietatem.* Ad questionem Christi: Quem me dicunt homines esse, filium hominis? Respondent Apostoli: Alii Johannem Baptistam: alii autem Heliam: alii vero Hieremiam, aut unum ex Prophetis. Non modò tūm temporis erroneæ de Christo opiniones invalerant: sed & sequoribus temporibus, monstrosi admodum errores proruperunt. Inventi quippe sunt, qui æternam Christi Divinitatem negarunt, & pro merito homine Christum habuerunt, quales Ebion, Cerinthus, Arius fuerunt. Alii humanitatem ejus impugnarunt. Sic Valentianus, Christum corpus cœlestis, non vero carnem & sanguinem ex Mariâ assumisse, prætendit. Marcion & Manes humanitatem ejus planè abnegarunt, delirantes, Christum non verum corpus habuisse, sed spectrum tantum fuisse, adeoque nec passum nec mortuum esse, nec resurrexisse. Apelles Marcionis discipulus concessit quidem, Christum habuisse corpus, at non ex Mariâ: sed ex quatuor elementis, in quæ rursum resolutum esset. Arius docuit, Christum corpus